

správnost vysloveného zde názoru svědčí nejen jasný doslov §u 88 odstavec druhý j. n., nýbrž též obdobné ustanovení prvního odstavce čl. 347 obch. zák., neboť podle ustáleného výkladu tohoto předpisu stačí, když kupující, nechce-li, by nastaly právní účinky druhého odstavce zmíněného článku, oznámí prodávajícímu vady zboží způsobem v obchodním styku obvyklým, při čemž dostačí úplně jednoduchý dopis: nebezpečí dojití tohoto oznámení stíhá prodávajícího (srv. komentář Staub-Pisko k čl. 347 § 23). Žalovanému náleží tedy prostě důkaz, že fakturu žalující firmou mu zaslano zmíněným způsobem této firmě v r á t í l a tím dal na jevo svou vůli, že o d m í t á návrh žalobkyně co do příslušnosti sudiště faktury, obsažený v příslušné doložce fakturové. Ježto pak soud první stolice neučinil v tomto směru zjištění, bylo rekursu žalovaného do usnesení prvního soudu, jež spočívá na nesprávném právním názoru, právem vyhověno způsobem v napadeném usnesení uvedeným.

Čís. 3983.

Poddlužník jest oprávněn k rekursu do usnesení, povolujícího exekuci, odporuje-li povolení zákonu, a to i tehdy, nepodal-li dlužník rekursu.

Exekuce na peněžitě požitky práva várečného. Není-li na nemovitost již zavedena exekuce vmucenou správou, jest přípustna na peněžitě užítky z nemovitosti exekuce dle §u 294 a násl. ex. ř., třebaž nebyly ještě splatny a poukázány.

(Rozh. ze dne 17. června 1924, R I 501/24.)

S o u d p r v é s t o l i c e povolil ku vydobytí peněžitě pohledávky exekuci zabavením pohledávání, náležejícího povinné straně proti poddlužníku, Měšťanskému pivovaru v P., na požitcích z práva várečného, připadajících na jednu třetinu domu čp. 208, splatných v letech 1924 až včetně 1928. R e k u r s n í s o u d k rekursu poddlužníka (Měšťanského pivovaru v P.) exekuční návrh zamítl. D u v o d y: Rekursu poddlužníkovu nelze odepřít oprávnění. Pokud jde o oprávnění poddlužníka k rekursu vůbec a v tomto případě zvláště, nutno připomenouti, že podle §u 294 ex. ř. může poddlužník platební záповědi rekursem napadnouti. Toto právo rekursní nepřisluší mu však pouze tehdy, když ho povolení exekuce protiprávně zatěžuje neb udělují se mu příkazy neospravedlněné, nýbrž i tehdy, když povolení exekuce neodpovídá zákonu, a to i v tom případě, když dlužník sám povolení exekuce rekursem nenapadá. A o případ takový zde právě běží. Návrh exekuční domáhá se povolení exekuce zabavením a příkázáním k vybrání pohledávání, náležejícího povinné straně proti poddlužníku Měšťanskému pivovaru v P., na požitcích z práva várečného připadajících na jednu třetinu domu č. p. 208 a splatné v letech 1924 až včetně 1928. Vymáhající věřitel navrhuje tedy povolení exekuce ve smyslu §u 294 a dalších ex. ř. Tento způsob exekuce však v případě tomto přípustným není. Nahlédnutím do knihy pozemkové bylo totiž soudem rekursním zjištěno, že na

listu A-II odd. v knih. vložce čís. 200 pozemkové knihy pro katastrální obec P. jest poznamenáno, že s vlastnictvím domu čp. 208 jest spojeno právo várečné ohledně Měšťanského pivovaru, zapsaného v knihovní vložce čís. 26 v P. Dle zápisu tohoto tvoří tudíž právovárečné právo podstatnou součást knihovního tělesa, zapsaného v knihovní vložce čís. 200 kat. obce P. a jest proto jako n e m o v i t á v ě z s domem č. p. 208 spojeno. V důsledku tohoto stavu věcí jsou však užitky, jež právo toto poskytuje, užitky domu č. p. 208. a, dokud tyto splatny a k výplatě poukázány nejsou, nemohou býti předmětem exekuce podle Šu 294 a násl. ex. ř., nýbrž možno na ně jako na užitky, jež s domem jsou spojeny, vésti exekuci jen vnucenou správou. Soud prvé stolice neprávem povolil navrhovanou exekuci po zákonu nepřipustnou a bylo proto rekursu poddlužníkovu vyhověti a návrh exekuční zamítnouti.

N e j v y š š í s o u d zrušil napadené usnesení a uložil rekursnímu soudu, by, nehledě k použitému zamítacímu důvodu, znovu o rekursu rozhodl.

- D ů v o d y:

Pokud rekurent napadá usnesení rekursního soudu proto, že přiznává poddlužníku právo rekursu i proti povolení exekuce, ačkoli povinný rekursu nepodal, jest stížnost neopodstatněna a poukazuje se v tomto bodě na případné důvody napadeného usnesení, jež vývody rekurentovými nejsou nikterak vyvráceny. Naproti tomu jest rekurs odůvodněn, pokud napadá stanovisko rekursního soudu, že navržená a prvním soudem povolená exekuce zabavením a přikázáním k vybrání požitků, plynoucích z práva várečného, patřícího k ideální třetině domu čís. 208 v P., není přípustna, protože jde o užitky z nemovitosti a užitky ty nejsou dosud ani splatny ani k výplatě poukázány. Náзор rekursního soudu, že na tyto požitky lze vésti jen exekuci vnucenou správou, není správným. Podle Šu 103 ex. ř. jest jiná exekuce, než exekuce vnucenou správou na plody a výnos nemovitosti jen tehdy nepřipustna, byla-li na nemovitost zavedena již vnucená správa a správa tato trvá. Z tohoto ustanovení plyne, že, nenastal-li uvedený případ, jest na užitky z nemovitostí plynoucí i jiná exekuce přípustna, najmě, jde-li o užitky, záležející, jako v případě, o který se jedná, v užitcích peněžitých, že jest přípustna také exekuce po rozumu Šu 294 a násl. ex. ř. Okolnost, že požitky s nemovitostí spojené, nejsou ještě splatny a poukázány, vedení exekuce podle Šu 294 a násl. ex. ř. nevádí, ježto § 299 ex. ř. má právě takový případ na mysli a ustanovuje, že zástavní právo na pohledávce záležející z běžných platů vztahuje se i na platy, které teprve v budoucnosti dopadnou. Rekursní soud zamítnuv tedy, ač není tu případu Šu 103 ex. ř., návrh na exekuci podle Šu 294 a násl. ex. ř., pochybil a dovolací rekurs jest opodstatněn.

Čís. 3984.

Dopravní řád železniční.

Byl-li vůz odesílatelem nesprávně naložen, stihá dráhu spoluzavěnění, pakli naložení kontrolovala, ale učinila tak nesprávně a nedostatečně.

(Rozh. ze dne 17. června 1924, Rv I 462/24.)